

Η Συνθήκη της Μπολόνια και ο “βολικός” ρόλος του ΤΕΕ...

Είναι γνωστό ότι οι βασικές κατευθύνσεις της κακόφημης συνθήκης της Bologna (οδηγίες 89/48/ΕΟΚ, 92/51/ΕΟΚ κλπ.) εφαρμόζονται ΉΔΗ στο εθνικό δίκαιο με το ΠΔ 165/2000 και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του. Γνωστό είναι ακόμα, ότι ήδη από το 2005 έχει δημοσιοποιηθεί η οδηγία-σκούπα 2005/36/ΕΚ, η οποία ενιαιοποιεί όλο το υφιστάμενο κοινοτικό νομικό πλαίσιο για τις επαγγελματικές ισοτιμίες, μαζί και την 85/384/ΕΟΚ για τους αρχιτέκτονες, όπως αυτή ίσχυε μέχρι σήμερα με τις τροποποιήσεις της. Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό είναι ότι η οδηγία αυτή πρόκειται να ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο **έως τις 20 Οκτώβρη του 2007**, σε κάτι λιγότερο από 3 μήνες δηλαδή.

Η συνενοχή της ηγεσίας του ΤΕΕ στο συντελούμενο έγκλημα είναι δεδομένη. Παρά τα κροκοδείλια δάκρυα και τους φραστικούς λεονταρισμούς που κατά καιρούς έχουν ακουστεί, η συναίνεση στην πολιτική της ΕΕ δε μπορεί να κρυφτεί. Ο πυρήνας της Μπολόνια είναι η αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα ή, στην κομψή κοινοτική ορολογία, των ακαδημαϊκών από τις επαγγελματικές ισοτιμίες. Την αποσύνδεση αυτή, **το ΤΕΕ ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕ ΠΟΤΕ**. Εκείνο που παζάρευε – κι αυτό όχι αμέσως – ήταν η κάπως πιο συστηματική εφαρμογή των λεγόμενων αντισταθμιστικών μέτρων, όταν είδε ότι η εφαρμογή του ΠΔ 165/2000, αρχικά, οδηγούσε σε αθρόα εισροή “μηχανικών” 3τους φοιτήσεως χωρίς ούτε μια στοιχειώδη εξέταση, για τα μάτια του κόσμου. Εκείνο που “καίει” την ηγεσία του ΤΕΕ είναι **η διασφάλιση του δικού της ρόλου** ως “τροχονόμου” του επαγγέλματος. Ζητά να γίνει αυτή που θα πιστοποιεί τις επαγγελματικές ισοτιμίες στα τεχνικά επαγγέλματα, αντί για άλλους “ανταγωνιστές” (π.χ. ΕΕΤΕΜ κλπ.). Και βέβαια, “αγωνιά” που η μεγάλη πλειοψηφία των αποφοίτων των 3τών σπουδών της αλλοδαπής (όπως ήταν εξ αρχής αναμενόμενο), προτιμούν να προσφεύγουν στα δικαστήρια, παρά να προσέρχονται “ησύχως” στις εξετάσεις που αυτή διοργανώνει. Είναι φυσικό, λοιπόν, να προσπαθεί να εμφανίσει την πραγματικότητα ανάποδα, εστιάζοντας στο πόσο σημαντικό είναι να έχει αυτή το δικαίωμα των εξετάσεων επαγγελματικής επάρκειας (για να είναι “σωστές”, “αυστηρές” κλπ.), **αντί για την ίδια τη λογική των επαγγελματικών εξετάσεων**. Προσπαθεί να κάνει τις εξετάσεις αυτές πιο “ελκυστικές” για τους αποφοίτους αυτούς. Πρόσφατα, η ΔΕ συζήτησε πρόταση (που προς το παρόν δεν θα προωθηθεί άμεσα) **να μειωθεί η βάση επιτυχίας των εξετάσεων επάρκειας, από το 7 στο 6 ή και στο 5,5(!!!)**. Κι όχι μόνο αυτό. Με αφορμή το πρόσφατο σχέδιο ΠΔ του ΣΑΤΕ για τα ΤΕΙ, είναι έτοιμη να επεκτείνει τη λογική των εξετάσεων αυτών και στις εξετάσεις για την άδεια επαγγέλματος των αποφοίτων των πολυτεχνείων, με αποτέλεσμα τα μαζικά “κοψίματα” υποψηφίων να αρχίσουν να γίνονται όλο και συχνότερα. Από τη μια μεριά, δηλαδή, προσπαθεί να καθησυχάσει τους μηχανικούς 5τους φοιτήσεως ότι “δεν κινδυνεύουν” και, ταυτόχρονα, τους εντάσσει κι αυτούς σταδιακά στο ίδιο σύστημα, ώστε να υποστούν τις συνέπειες της αποσύνδεσης!

Στην πραγματικότητα, η ηγεσία του ΤΕΕ έχει αποδουθεί σε έναν αγώνα δρόμου να προλάβει να παγιώσει το καθεστώς: “επαγγελματικές εξετάσεις με την ευθύνη του ΤΕΕ για όλους τους τεχνικούς”, ώστε μετά να μπορεί να αυξομειώσει τη στρόφιγγα εισόδου στο επάγγελμα ποσοτικά και ποιοτικά, όπως επιβάλλουν οι ανάγκες των μονοπωλίων. Είναι προφανές ότι **η αγωνία αυτή δεν έχει καμιά σχέση με τα τις πραγματικές ανάγκες** των εργαζόμενων μηχανικών και των φοιτητών των πολυτεχνείων. Το σύνθημα του ΤΕΕ “το πτυχίο του μηχανικού να γίνει master” δεν αμφισβητεί σε τίποτε την αποσύνδεση πτυχίου-επαγγέλματος (αφού στην καλύτερη περίπτωση αφορά την “ακαδημαϊκή” και όχι την “επαγγελματική” ισοτιμία) από τη μια κι από την άλλη, αν το δει κανείς αποσπασμένα, ανοίγει το δρόμο στους δύο κύκλους σπουδών.

Το δικαίωμα στις υψηλού επιπέδου σπουδές, στην επαφή με την πρακτική πείρα στη διάρκεια των σπουδών, στη μόνιμη και σταθερή δουλειά με μόνο προσόν το ακαδημαϊκό δίπλωμα, χωρίς καμιάς λογής “κρισάρα”, όλα αυτά δεν περνάνε, ούτε τέμνονται με τις “ανησυχίες” της ηγεσίας του ΤΕΕ. Περνούν μέσα από τους αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας, ενιαία, για τα μορφωτικά, εργασιακά και επαγγελματικά τους δικαιώματα. **Περνά μέσα από την προοπτική της Ενιαίας Ανώτατης Εκπαίδευσης, χωρίς διακρίσεις ΑΕΙ-ΤΕΙ, χωρίς επαγγελματικές εξετάσεις, με μόνο προσόν για την άσκηση του επαγγέλματος, το ακαδημαϊκό δίπλωμα του μηχανικού, 5ετούς τουλάχιστον διάρκειας**. Οι αγώνες του ταξικού εργατικού και του ριζοσπαστικού φοιτητικού κινήματος, που αναπόφευκτα θα ξεσπάσουν το επόμενο διάστημα, θα φέρουν τα αιτήματα αυτά στο προσκήνιο. Θα αποκαλύψουν μια για πάντα τη στάση της ηγεσίας του ΤΕΕ και θα την τοποθετήσουν εκεί που της αξίζει: στο περιθώριο...